

Inhača večer dan mimo ne
delj in praznično NUVIssued daily except Sundays
and Holidays.

PROSVEȚTA

GLASILO SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE

LETTO—YEAR XIV. Co-lista je \$5.00.

Entered as second-class matter January 25, 1918, at the post-office at Chicago, Illinois, under the Act of Congress of March 3, 1879.

Chicago, Ill., torek, 22. novembra (Nov. 22) 1921.

Subscription \$5.00
Yearly.Uredniški in upravilski pre-
stor: 2657 S. Lawndale av.Offices of publication:
2657 So. Lawndale ave.
Telephone: Lawndale 4635.

Published and distributed under permit (No. 148) authorized by the Act of October 5, 1917, on file at the Post Office of Chicago, Illinois. By order of the President, A. S. Burleson, Postmaster General.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, Act of Oct. 5, 1917, authorized on June 24, 1918.

NESOCIALISTI ZAHTEVAJU OSVOBODITEV DEBSA.

Peticija predstavnikov liberalnih in protisocialističnih elementov za pomilovanje političnih jetnikov.

MED NJIMI JE BIL TUDI KATOLIŠKI PROFESOR.

Washington, D. C. — (Laurence Todd, Fed. Press.) — Odbor, obstoječ iz dva deset državljanov in predstavljajoč razne liberalne ter celo protisocialistične elemente, je zadnji petek popoldne obiskal predsednika Hardinga in mu predložil peticijo za pomilostitev vseh političnih jetnikov v Združenih državah. Predsednik je poslicje prijazno sprejel in jih obljubil, da — predčita njihovo peticijo.

Ko so petičniki zapustili Belo hišo, so bili različnega mnenja. Večina njih je prepričana, da Harding v kratkem izpusti z zapora Debsa in več drugih izoličenih socialistov, ne bo pa izpustil članov L. W. W. Predsednik je baje mnenja, da socialisti so bili "nevarni samo med vojno" in zdaj niso več, medtem ko so člani organizacije L. W. W. "večna nevernost za mir v industrijskih". To se lahko sklepa iz dejstva, ker je justični departement zavrgel prošnjo, da se Charles Ashleigh, John Baldazzi in Vincent St. John, voditelji L. W. W., izpuste iz ječe, dočim je naznani, da bo Emil Hermann, prejšnji član eksekutivne socialistične stranke, izpuščen iz ječe 24. decembra brez civilnih pravic.

Peticija gori omenjenega odobra na glasi, da naj predsednik takoj pardonira vse jetnike, ki so bili takom vojne obsojeni v zapor na temelju protišpijonažnega zakona. Teh jetnikov je že 147 in nekateri med njimi so bili obsojeni na dva deseta let. Vsi ti jetniki so bili obsojeni samo zaradi besed, ki so jih izgovorili ali zapisali proti vojni. Nobeden izmed njih ni storil nobenega zločina, oziroma kakšno dejanje, ki bi bilo po postavi zločinsko. Niti eden izmed njih ni imel najmanjšega stika s sovražnimi vladami ali njihovimi agenti ob času vojne. Edina obtožba je bila, da so dotedenici izrazili osebno mnenje ali mnenje v luči kakšne obsovržene politične ali industrijalne filozofije. Mnogi jetniki so najboljši značaji, ki so vse svoje življenje posvetili boju za izboljšanje človeštva. Svoboda izražanja je pa fundamentalna institucija ameriške svobode. Naj so bili kakršniki razlogi za kaznovanje teh mož ob času vojne, ni danes po treh letih od premirja nobenega razloga več, da bi še bili v zaporu. Vse druge države so že izpuščile svoje politične jetnike, le Amerika še dela izjemo.

Zanimiv je sledenje odstavek peticije: "Bo posebej opozarjamо gospoda predsednika na Eugena V. Debsa zaradi njegove odličnosti, izrednega karakterja in velikega števila pristašev in prijateljev, ki jih ima ta mož po vsej deli. Ako pomilostite mr. Debsa, ne da bi se oziral na druge jetnike, ki niso zagrešili niti več, smo prispredani, da Debs ne bo tem zadovoljen, ker bi čutil, kar kor tudi mi čutimo, da se drugim godi krvica. Mr. Debs je to že vedkrat povedal. On ne mara pomilovanja, če ga niso deležni tudi drugi z njim vred. Iz tega razloga prosimo, da se vsem političnim jetnikom podeli splošna amnestija."

Na peticiji so podpisani: Wm. Allen White, Emporia, Kans., Oswald Garrison Villard, New York City, rev. dr. John Ryan, profesor na katoliški univerzi v Washingtonu, D. C., Fred Hewitt, odbornik organizacije strojnikev, Wm. F. Cochran, Baltimore, Md., rev. Mercer Green Johnston, Baltimore, Md., George M. Lamantie, New Jersey, rev. Beverly Danger-

WILKINSON JE SPREJEL FARRINGTONOV POZIV NA DEBATO GLEDE RUDARJEV.

Fort Smith, Ark. — (Federated Press.) — John Wilkinson, predsednik 21. distrikta rudarske organizacije in Lewisov pristaš, je sprejel poziv predsednika 12. distrikta Farringtona glede javne debate v premogarskih mestih treh držav z ozirom na stališče rudarjev v Kansasu. Howat ima precej pristašev v 21. distriktu in prihodnja okrožna konvencija rudarjev v tem distriktu bo zelo viharna.

MLEKARSKI TRUST IMA LEP PROFIT.

PRI KVORTU MLEKA NAPRAVI OD 4 DO 6 CENTOV.

Tako izjavila organizacija razvojalcev mleka.

New York, N. Y. — Mlekarski trust, postal pod imenom New York Milk Conference Board, ki je že več kot štirinajst dni v boju z razvajalcem mleka, je obtožen, da jemlje prav lep profit. Lokalna organizacija razvojalcev mleka št. 584 izjavila, da ima trust pri vsakem kvortu mleka od štiri do šest centov profita. Obtožnica, ki je bila uveličana na sedem proti Milk Conference Boardu po predsedniku F. J. Sterbinskyju, ne pravi le, da je Board monopoliziral razvojanje in razdelovanje mleka v mestu New Yorku, ampak kontrolira tudi 85 odstotkov razvojanja in razdelovanja mleka v petih njegovih predmetjih.

Podjetniki trdijo, da razvojijo 80 odstotkov mleka od normale. Taka izjava je smešna, izjavljajo voditelji stavke, ker razvojanje mleka ne doseže niti štirideset odstotkov od normale. Dalje izjavila organizacija razvojalcev mleka, da je mlekarski trust skoval zaroto, da uniči organizacijo razvojalcev.

Vozove, s katerimi stvakokazi razvajajo mleko, spremiščajo polica, ki se vozijo direktno na vložek.

AMERIŠKA POMOŽNA AKCIJA V RUSLJU.

Riga, 21. nov. — William N. Haskell, načelnik Ameriške pomozne uprave v Sovjetski Rusiji, ki je prišel včeraj iz Moskve v Rigo, poroča, da Američani nasledujejo redno 400,000 ruskih otrok. Kljub raznim težavam so Američani organizirali 2000 kuhih v desetih provincah in pričakujijo, da bodo kraju skrbeli za dva milijona otrok in bolnikov.

POPLAVA V INDIANI.

Indianapolis, Ind. — Prti koncu zadnjega tedna je padlo toliko dežja v Indiani, da je bil na Indianapolis in Cincinnati železnici izpodplut most in da so imeli vlačilni veliko zamudo.

Bela reka (White River) je narasla za deset čevljev. Nevarnost je tako velika, da prestopi brezove. Največja nevarnost je pri Vincennesu, ali če ne bo dežja, ni nevarnosti, da voda zalije vse mire.

Iz Lafayetta prihaja glas, da je tudi reka Wabash silno narašča, toda bregov še ni prestopila.

Godman, Boston, Mass., general W. H. Bixby, Washington, D. C., Albert De Silver New York City, miss Julia Lathrop, Washington, D. C., mrs. Mercer G. Johnston, Baltimore, Md., mrs. Frances Lilly Chicago, mrs. Emily Chadborne, New York City, mrs. Walter Weyl, Chicago, Ill., mrs. Laura Williams, Washington, D. C., mrs. Marguerite Tucker, San Francisco, Cal., mrs. Chas. Ed. Russell, Washington, D. C.

PLUMBOVE BESEDE SE ŽE SPOLNUJEJO.

S. DAVIES WARFIELD ŽE PRIHAJA Z ALTERNATIVO.

Svoje mnenje je povedal pred sedanjim odsekom.

Washington, D. C. — Komaj je Glenn Plum povedal, da bodo pričeli bankirji v Wall Streetu z agitacijo, da se prelože železniški vrednostni papirji proti ženarom ceni na vladu, že je izrekel S. Davies, predsednik National Association of Owners of Railroads, da naj vlad prenese "z uničenjem zaupanja v železniški vrednostni papirje," ali naj se pa pripravi na vladno lastništvo železnic.

Ko je bil zaslišan pred senatnim odsekom za meddržavno komisijo, da protestira proti Capponjevi predlogi in njenim dodatkom, ki dajejo državam pravico, da določijo tovorno vozino v državi, je Warfield rekel, da se ti predlogi smatrajo zelo varenljivimi, "in če bodo sprejeti, da odpro vprašanje vladnega lastništva."

Warfield seveda ni vprašal ali zahteval, da kongres kupi železnice, ampak razumeti je dal, da bodo privatni podjetniki prisiljeni prenehati z obratovanjem železnic.

Povdral je, če se zniža vozinja zaradi vladne akcije, kadar cene živiljenih potrebščin pada, da se mora povisati tovorna vozinja, kadar gredo tone na vložek.

Smisel njegovega govorja je bila, da se kongres pojuri z akcijo za ustanovitev polmilijardnega klobarnega železniškega sklada, da se tako prepreči državna kontrola tovorne voznine.

In kaj po tem, če železnice tudi dobre pol milijarde dolarjev! Ali bodo tem rešeno gespodarsko vprašanje železnic? Ekonomičar Plumpravi, da je mlekarski trust skoval zaroto, da uniči organizacijo razvojalcev.

Ako pa železniški magnati misljijo, da bo kongres vsako leto dodajal, da se lahko izplača dividenda železniškim delničarjem in da se lahko plačajo obresti železniških obveznic, tedaj se vsi morejo, ki računijo na kaj takega, ker potrebitljivost tudi enkrat.

Ako pa železniški magnati misljijo, da bo kongres vsako leto dodajal, da se lahko izplača dividenda železniškim delničarjem in da se lahko plačajo obresti železniških obveznic, tedaj se vsi morejo, ki računijo na kaj takega, ker potrebitljivost tudi enkrat.

Tisti in prožne struge so v slabem položaju vsled zanemarjenosti, da bo kongres pojuri z akcijo za ustanovitev polmilijardnega klobarnega železniškega sklada, da se tako prepreči državna kontrola tovorne voznine.

Tisti in prožne struge so v slabem položaju vsled zanemarjenosti, da bo kongres pojuri z akcijo za ustanovitev polmilijardnega klobarnega železniškega sklada, da se tako prepreči državna kontrola tovorne voznine.

DAROVI ZA MATERINSKO
KLINIKO PRIHAJAJO.

New York, N. Y. — Podpisani je bilo tri tisoč dolarjev za ustanovitev materinske klinike o porodni kontroli na shodu, ki sta ga obdržavala Margaret Sanger in Harold Cox, bivši član parlamenta. Na tisoče ljudi je moralno oditi, ker ni bilo zanje prostora v Parkovem gledališču. Shod je bil za teden dni odložen, ker je policija nastopila proti sklicateljem shoda na zahtevo katoliškega nadškofa Hayesa.

Tudi zdaj je bilo precej policije na shodu v Parkovem gledališču, toda umeščala se ni v zborovanje. Duet detektivov, stenografov s policijskimi postaji in državnega pravdnosti je pridno delalo beležke.

POLICAJ JE USTRELIL SODNIŠKEGA BIRIČA.

Chicago, Ill. — Policijski sargent Ryan je obtožen, da je ustrelil sodniškega biriča Timothy Tierneyja. Po izvršenem dejanju se je odpeljal v avtomobil. Dejanje je bilo izvršeno v salunu William Barryja. Tierney se je baje izrazil nerodno o Rysnovi sestri.

VRME.

Chicago in okolica: V sredu neštalno in mrzlo, Severni vetrovi. Temperatura v zadnjih 24 urah najvišja 45, najnižja 36. Solnce izide ob 6.49, zade ob 4.25.

ILLINOISKA DELAVSKA FEDERACIJA STOJI ZA RUDBARIJ V KANSASU.

John H. Walker, predsednik Illinoiske federacije, je obvestil stavkujoče rudarje v Kansasu, da stoje za njimi ne le illinoiski rudarji s svojo mogočno organizacijo, marveč vsa delavska federacija v državi Illinois. Walker je obenem čestital Alexandru Howatu na njegovem neomajanem stališču v boju proti industrijskemu sodišču.

ZELEZNICE SO BANKROTIRANE, PRAVI PLUMB.

Konferenca lige za javno lastništvo deluje za nacionaliziranje železnic.

VODITELJ KATOLIŠKE UDNIVERSE JE TUDI ZA JAVNO LASTNIŠTVO.

Chicago, Ill. — V hotelu Congress se vrsti konferenca Lige za javno lastništvo. Glenn E. Plum, znani avtor načrta za podravljajanje ameriških železnic, je v nedeljo izjavil na konferenci, da so železnic kot privatna lastnina že davno bankrotirane finančno, fizično, duševno in moralno. Plum je razlagal podrobnosti svojega načrta in obnenem navajal fakta sedanjega položaja železnic.

Železniške družbe so že prejeli dve milijardi dolarjev od ljubiteljev, da se mora povisiti tovorna vozinja, kadar gredo tone na vložek.

"Zelegniške družbe so že prejeli dve milijardi dolarjev od ljubiteljev, da se mora povisiti tovorna vozinja, kadar gredo tone na vložek." Po izjavah očitnikov je opozna pojava, da železnicne osm米尔jard dolarjev je vse vredno biti veliko sposobnosti pri načrtovanju, dokler jih vlad ne načrnuje v dobrem delu z dobrim in lepim ravnjanjem.

London, 21. nov. — Po zadnjih vesteh iz Bombaja so vse veda mesta v Indiji v plamenu revolte. Bombaj gori na mnogih krajinah še od petka. Sporadični izgredni sunki se nadaljujejo in policija ter vojaštvo je v neprestanem boju z rebeli.

Uradno poročilo britskih oblasti v Indiji, objavljeno v soboto se glasi, da je položaj pod kontrolo vlad, toda mnoga časnarska poročila so v konfliktu z uradnimi vestmi. Drugi dan bivanja princa Walesa na indijskih tleh je bilo enajst oseb ubitih, več ko 200 ranjenih in okreplosto vladov je bilo arrestriranih. V petek zvečer je minula indijskih rebele kapitola policijsko postajo v Bombaju in bitka med Indijci in vojaki je trajala vse naslednjo noč. V soboto ajutra so revolucionarji napadli Dadar, kjer so tovarne na barvila. Vojaki povojnik je obrožil evropske delavek z puškami in jim ukazal strelijeti na Indijce. Tista dne se je vrnilo več bitk v raznih krajin mest in v okolic.

Kolikor je posneti iz novejših brzjavk, bo prestolonaslednik poset Indiji zelo kratak. Britiske oblasti se ne upajo pustiti Walesa v notranjost dežele; v nedeljo je bil vedno v Bombaju.

Is Kalkute je prišla vest o generalni stavki industrijskih delavcev in nameščencev pri javnih nalogah. Gibanje civilne nepokornosti je v tem kritičnem času. Mnogi so se prej bili, da bo prične poset signal za splošno revolto v Indiji, ki je nekaj mesecov kip.

Britiski vladni krogi se kesajo, ker je princ Valčki obiskal Indijo v tem kritičnem času. Mnogi so se prej bili, da bo prične poset signal za splošno revolto v Indiji, ki je nekaj mesecov kip.

Kalkuta, Indija, 20. nov. — Policeja je danes udrla v tukajšnji glavnemu stanu kalifata in aretila deset puntarskih voditeljev. Večje število zastav in bander je bilo zasezenih; policeja je zaplenila tudi veliko vsto novega papirnatega denarja s sliko Ghandija in letnico 1922, ki so ga izdali revolucionarji.

FITZPATRICK JE ODKLONIL ŽUPANOVU PONUDO.

Chicago, Ill. — Župan Thompson je imenoval John Fitzpatricka, predsednika Delavske federacije v Chicago, članom mestnega odbora za rešitev vprašanja brezposelnosti.

Fitzpatrick je uljudno odklonil imenovanje in povedal odprt, da ne bo sedež v komisiji, ki je prepojena s podjetniki, kateri se trudijo, da znižajo

PROSVETA

GLASILO SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOSTE

LASTNINA SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOSTE

Cene oglasov po dogovoru. Rokopisi se ne vredijo.

Narodnina: Zadnjene države (izven Chicago) \$5.00 na lot, \$2.50 na pol leta in \$1.25 za tri mesece; Chicago \$6.50 na lot, \$3.25 za pol leta, \$1.50 za tri mesece, in za inozemstvo \$8.00.

Naslov na vas, kar imaš stik z listom:

"PROSVETA"

2657-59 So. Lawndale Avenue, Chicago, Illinois

"THE ENLIGHTENMENT"

Organ of the Slovenske Narodne Podporne Jednosti.

Owned by the Slovenske Narodne Podporne Jednosti.

Advertising rates on agreement.

Subscription: United States (except Chicago) and Canada \$5 per year; Chicago \$6.50, and foreign countries \$8.00 per year.

DOPISI.

Sego, Utah. — Nisem že videl dopisa iz naše naselbine. Z delom je dokaj slabo; eden sam rov je v naseljini in le ta zadnje časa ne obratuje več kakor po eden dan v tednu. Vsek Ishko ve, da ni mogoče izhajati delavci, ki dela samo po eden dan v tednu, posebno ne v taki draginji. To seveda ne briže premogarških podjetnikov, ker njima je moralo samo za korist, ki jo imajo od delavcev in ne za delavce dobrobit. Več delavcev je puščilo delo radi slabega obratovanja; toda družba jim neče izplačati nihovega zaslužka, z izgovorom, da nima denarja. Vsekogar nepravi le nekako potrdilo, podobno feku, ki pa se more imenjati samo v Salt Lake, ki je oddaljen od tu 217 milij. V to mesto palje edina železnična "Denver & Rio Grande", na kateri pa je treba plačati vozino naravnost po eden ruški cent in pol centa na milijo, torej \$14.10 mora delavce plati, ako bodo dobili svoj mesečni preduženi denar. Veliko rudarjev je še glasalo vosten listek in še v Salt Lake po denar s objektom, da bodo naslikali svetlo-to smramotno postopanje družbe, ki traja že dalj.

Mnoge kompanije najemajo dandanes vohune, da poročajo o vsem, kar delavci misljijo, delajo o čemur se razgovarjajo. Taki podjetniki delajo to vedoma. In sicer iz enostavnega razloga, da predvsem zanesajo nezupanje med delavce. Zavedajo se pač, ako se naseli nezupanje med delavce, da se težko organizirajo, je težje pa vspodbijati za uspešen boj za zboljšanje svojega življenjskega položaja.

Ali delavstvo se mora zavedati, da so bili vohuni v delavskih vrstah tudi pred leti, deset, dvajset in več let nazaj. Kljub tej špijonaži v delavskih vrstah so se delavci organizirali. To pokazuje, da so podjetniki zastonji izdajali denar za vohunstvo med delavstvom.

Delavske organizacije so v zadnjem času odkrile, da je bilo v centralni delavski organizaciji v Wheelingu, W. Va., precej vohunov. Odkriti so bili, da služijo privati detektivski agenciji Cleveland Industrial Relations Association kot vohuni, Jack Peters, poslovni odbornik lokalne strojniške organizacije, Joe Hummel, član organizacije mesarskih delavcev, L. F. Maroney, član Amalgamated Iron, Steel and Tin Workers Union, Charlotte Dixon, članica organizacije peric in peršnikov, Sadie Miller, članica ravno iste organizacije, K. S. Thompson, član železostavbinske unije, F. A. Ray, predsednik, lokalne organizacije strojniskov, Saunders, član organizacije strojniskov in Butler, član organizacije livarjev.

Vohunom so prišli slučajno na sled. Jack Peters, ki je prejemal po \$48 plače na teden kot vohun, je umrl. Odpril so njegovo blagajno in v nji so našli dokumente, ki so pričali o vohunstvu in kriji.

Organizacije so te vohune seveda izključile, a niti ena organizacija ni zaradi njih vohunstva propadla. Vohuni so razkrinkani in mesto njih bodo nastopili drugi, ki bodo izvrševali umazano delo, dokler podjetniki ne spoznajo resnice, da vohuni ne morejo zadržati delavske organizacije v njenem razvoju.

Rekli smo, da je previdnost mater modrosti posebno v delavskem gibanju. In to je tudi resnica. Predvsem naj se delavci od nikogar ne dajo speljati na led, da izvrše kakšno nepremišljeno dejanje. Ravno tako naj delajo za odpravo tajnih sej. V Evropi so imeli podjetniki pred par desetletij tudi svoje vohune. Seje delavskih organizacij so bile javne in podjetniki so se kmalu prepričali, da je denar v vodo, ki ga izdajajo za vohunstvo v delavskih vrstah. Spometovali so se.

In če bodo ameriški delavci tako postopali, kot so delali njih evropski tovariši, se bodo ameriški podjetniki kmalu prepričali, da so neumni, če plačujejo vohune.

KDO OVIRA STAVBINSTVO?

Podjetniki, bankirji in industrijski magnati pravijo, da visoke mezde ovirajo stavbinstvo.

Preiskave, ki so se vrstile v Chicagu in drugih mestih, dokazujejo nekaj drugega. Najbolj ovirajo gradnjo domov in drugih raznih poslopij bankirji.

Bankirji so tisti element, ki je cokija v stavbinstvu. Najprvi si zaračunijo dobro obresti, ko si izposodi denar lastnik hiše. Njemu tudi še posebej zaračunijo provizijo za posojilo. Ko pride k njim stavbinski podjetnik po posojilo, da izplača delavce, mora zopet plačati obresti. Če bi bile te obresti primerne, bi jemanje obresti še ne bila tako velika ovira. Ali preiskava je dognala, da je bankir vzel deset od sto obresti, predno je bila zastavljena pravlopata, da se zgradi temelj za poslopje.

Bankirji pa ovirajo še na drug način stavbinsko industrijo. Preiskave so dograle v zadnjem času, da bankirji nočejo posoditi stavbinskim podjetnikom denarja, ako se nočejo zavezati, da uvedejo odprt delavnico.

Torej niso visoke delavške mezde začrivilo, da se stavbinska industrija ni tako razvila navzicle stanovanjski mizeriji, kot so ljudje v splošnem pričakovali, ampak kriveci so tisti gospodje, ki najbolj glasno zvrščajo krivdo na delavce.

DOPISI.

Izjava je bilo tam. Kadar smo bili dobre volje, smo zapeli ali zapisali in nadve hitro so nam potrešali dnevi. Poleg Tomšičeve harmonike so se kdaj tudi oglasile kitarske strune in godba je bila O. K.

Oglasili bi se večkrat z dopisom in tudi pisati bi imel marsikaj. Večno potovanje pa ne dopušča tega, dasiravno daje človeku građiva za popisovanje krajev in uticajev ter doživljajev, ki jih človek doživi v različnih mestih in državah po svetu. Naš društveni tajnik Omilj mislim, da se je još nista, ker nikdar nismo pravljega načela in mi kdaj poziv od društva, a sem mogoče, ko pismo prejemem, že kaže 1000 milij prvič od dotednega mesta. Hvalezen sem mu za njegovo potrošenje z mano. Počelo bi se mu takoj oglasil ko bi velel, da pošvadejo po meni. Zgodilo se je že, da me je iskal potom časopisov, toda nisem se nista oglasil, ker brikone sem takrat bival v kraju, kjer ni Slovenskev in ne pride tja slovenski časopis. — Frank Eacock.

PREVIDNOST JE MATI MODROSTI.

Nikjer niso te besede tako na mestu kot v delavskem gibanju. Še nikdar ni bilo delavsko gibanje tako prežeto z vohuni, kot v sedanjem času.

Mnoge kompanije najemajo dandanes vohune, da poročajo o vsem, kar delavci misljijo, delajo o čemur se razgovarjajo. Taki podjetniki delajo to vedoma. In sicer iz enostavnega razloga, da predvsem zanesajo nezupanje med delavce. Zavedajo se pač, da se nezupanje med delavce, da se težko organizirajo, je težje pa vspodbijati za uspešen boj za zboljšanje svojega življenskega položaja.

Ali delavstvo se mora zavedati, da so bili vohuni v delavskih vrstah tudi pred leti, deset, dvajset in več let nazaj. Kljub tej špijonaži v delavskih vrstah so se delavci organizirali. To pokazuje, da so podjetniki zastonji izdajali denar za vohunstvo med delavstvom.

Delavske organizacije so v zadnjem času odkrile, da je bilo v centralni delavski organizaciji v Wheelingu, W. Va., precej vohunov. Odkriti so bili, da služijo privati detektivski agenciji Cleveland Industrial Relations Association kot vohuni, Jack Peters, poslovni odbornik lokalne strojniške organizacije, Joe Hummel, član organizacije mesarskih delavcev, L. F. Maroney, član Amalgamated Iron, Steel and Tin Workers Union, Charlotte Dixon, članica organizacije peric in peršnikov, Sadie Miller, članica ravno iste organizacije, K. S. Thompson, član železostavbinske unije, F. A. Ray, predsednik, lokalne organizacije strojniskov, Saunders, član organizacije strojniskov in Butler, član organizacije livarjev.

Vohunom so prišli slučajno na sled. Jack Peters, ki je prejemal po \$48 plače na teden kot vohun, je umrl. Odpril so njegovo blagajno in v nji so našli dokumente, ki so pričali o vohunstvu in kriji.

Organizacije so te vohune seveda izključile, a niti ena organizacija ni zaradi njih vohunstva propadla. Vohuni so razkrinkani in mesto njih bodo nastopili drugi, ki bodo izvrševali umazano delo, dokler podjetniki ne spoznajo resnice, da vohuni ne morejo zadržati delavske organizacije v njenem razvoju.

Rekli smo, da je previdnost mater modrosti posebno v delavskem gibanju. In to je tudi resnica. Predvsem naj se delavci od nikogar ne dajo speljati na led, da izvrše kakšno nepremišljeno dejanje. Ravno tako naj delajo za odpravo tajnih sej. V Evropi so imeli podjetniki pred par desetletij tudi svoje vohune. Seje delavskih organizacij so bile javne in podjetniki so se kmalu prepričali, da je denar v vodo, ki ga izdajajo za vohunstvo v delavskih vrstah. Spometovali so se.

In če bodo ameriški delavci tako postopali, kot so delali njih evropski tovariši, se bodo ameriški podjetniki kmalu prepričali, da so neumni, če plačujejo vohune.

DOPISI.

Izjava je bilo tam. Kadar smo bili dobre volje, smo zapeli ali zapisali in nadve hitro so nam potrešali dnevi. Poleg Tomšičeve harmonike so se kdaj tudi oglasile kitarske strune in godba je bila O. K.

Oglasili bi se večkrat z dopisom in tudi pisati bi imel marsikaj. Večno potovanje pa ne dopušča tega, dasiravno daje človeku građiva za popisovanje krajev in uticajev ter doživljajev, ki jih človek doživi v različnih mestih in državah po svetu. Naš društveni tajnik Omilj mislim, da se je još nista, ker nikdar nismo pravljega načela in mi kdaj poziv od društva, a sem mogoče, ko pismo prejemem, že kaže 1000 milij prvič od dotednega mesta. Hvalezen sem mu za njegovo potrošenje z mano. Počelo bi se mu takoj oglasil ko bi velel, da pošvadejo po meni. Zgodilo se je že, da me je iskal potom časopisov, toda nisem se nista oglasil, ker brikone sem takrat bival v kraju, kjer ni Slovenskev in ne pride tja slovenski časopis. — Frank Eacock.

PREVIDNOST JE MATI MODROSTI.

Nikjer niso te besede tako na mestu kot v delavskem gibanju. Še nikdar ni bilo delavsko gibanje tako prežeto z vohuni, kot v sedanjem času.

Mnoge kompanije najemajo dandanes vohune, da poročajo o vsem, kar delavci misljijo, delajo o čemur se razgovarjajo. Taki podjetniki delajo to vedoma. In sicer iz enostavnega razloga, da predvsem zanesajo nezupanje med delavce. Zavedajo se pač, da se nezupanje med delavce, da se težko organizirajo, je težje pa vspodbijati za uspešen boj za zboljšanje svojega življenskega položaja.

Ali delavstvo se mora zavedati, da so bili vohuni v delavskih vrstah tudi pred leti, deset, dvajset in več let nazaj. Kljub tej špijonaži v delavskih vrstah so se delavci organizirali. To pokazuje, da so podjetniki zastonji izdajali denar za vohunstvo med delavstvom.

Delavske organizacije so v zadnjem času odkrile, da je bilo v centralni delavski organizaciji v Wheelingu, W. Va., precej vohunov. Odkriti so bili, da služijo privati detektivski agenciji Cleveland Industrial Relations Association kot vohuni, Jack Peters, poslovni odbornik lokalne strojniške organizacije, Joe Hummel, član organizacije mesarskih delavcev, L. F. Maroney, član Amalgamated Iron, Steel and Tin Workers Union, Charlotte Dixon, članica organizacije peric in peršnikov, Sadie Miller, članica ravno iste organizacije, K. S. Thompson, član železostavbinske unije, F. A. Ray, predsednik, lokalne organizacije strojniskov, Saunders, član organizacije strojniskov in Butler, član organizacije livarjev.

Vohunom so prišli slučajno na sled. Jack Peters, ki je prejemal po \$48 plače na teden kot vohun, je umrl. Odpril so njegovo blagajno in v nji so našli dokumente, ki so pričali o vohunstvu in kriji.

Organizacije so te vohune seveda izključile, a niti ena organizacija ni zaradi njih vohunstva propadla. Vohuni so razkrinkani in mesto njih bodo nastopili drugi, ki bodo izvrševali umazano delo, dokler podjetniki ne spoznajo resnice, da vohuni ne morejo zadržati delavske organizacije v njenem razvoju.

Rekli smo, da je previdnost mater modrosti posebno v delavskem gibanju. In to je tudi resnica. Predvsem naj se delavci od nikogar ne dajo speljati na led, da izvrše kakšno nepremišljeno dejanje. Ravno tako naj delajo za odpravo tajnih sej. V Evropi so imeli podjetniki pred par desetletij tudi svoje vohune. Seje delavskih organizacij so bile javne in podjetniki so se kmalu prepričali, da je denar v vodo, ki ga izdajajo za vohunstvo v delavskih vrstah. Spometovali so se.

In če bodo ameriški delavci tako postopali, kot so delali njih evropski tovariši, se bodo ameriški podjetniki kmalu prepričali, da so neumni, če plačujejo vohune.

DOPISI.

Izjava je bilo tam. Kadar smo bili dobre volje, smo zapeli ali zapisali in nadve hitro so nam potrešali dnevi. Poleg Tomšičeve harmonike so se kdaj tudi oglasile kitarske strune in godba je bila O. K.

Oglasili bi se večkrat z dopisom in tudi pisati bi imel marsikaj. Večno potovanje pa ne dopušča tega, dasiravno daje človeku građiva za popisovanje krajev in uticajev ter doživljajev, ki jih človek doživi v različnih mestih in državah po svetu. Naš društveni tajnik Omilj mislim, da se je još nista, ker nikdar nismo pravljega načela in mi kdaj poziv od društva, a sem mogoče, ko pismo prejemem, že kaže 1000 milij prvič od dotednega mesta. Hvalezen sem mu za njegovo potrošenje z mano. Počelo bi se mu takoj oglasil ko bi velel, da pošvadejo po meni. Zgodilo se je že, da me je iskal potom časopisov, toda nisem se nista oglasil, ker brikone sem takrat bival v kraju, kjer ni Slovenskev in ne pride tja slovenski časopis. — Frank Eacock.

PREVIDNOST JE MATI MODROSTI.

Nikjer niso te besede tako na mestu kot v delavskem gibanju. Še nikdar ni bilo delavsko gibanje tako prežeto z vohuni, kot v sedanjem času.

Mnoge kompanije najemajo dandanes vohune, da poročajo o vsem, kar delavci misljijo, delajo o čemur se razgovarjajo. Taki podjetniki delajo to vedoma. In sicer iz enostavnega razloga, da predvsem zanesajo nezupanje med delavce. Zavedajo se pač, da se nezupanje med delavce, da se težko organizirajo, je težje pa vspodbijati za uspešen boj za zboljšanje svojega življenskega položaja.

Ali delavstvo se mora zavedati, da so bili vohuni v delavskih vrstah tudi pred leti, deset, dvajset in več let nazaj. Kljub tej špijonaži v delavskih vrstah so se delavci organizirali. To pokazuje, da so podjetniki zastonji izdajali denar za vohunstvo med delavstvom.

Delavske organizacije so v zadnjem času odkrile, da je bilo v centralni delavski organizaciji v Wheelingu, W. Va., precej vohunov. Odkriti so bili, da služijo privati detektivski agenciji Cleveland Industrial Relations Association kot vohuni, Jack Peters, poslovni odbornik lokalne strojniške organizacije, Joe Hummel, član organizacije mesarskih delavcev, L. F. Maroney, član Amalgamated Iron, Steel and Tin Workers Union, Charlotte Dixon, članica organizacije peric in peršnikov, Sadie Miller, članica ravno iste organizacije, K. S. Thompson, član železostavbinske unije, F. A. Ray, predsednik, lokalne organizacije strojniskov, Saunders, član organizacije strojniskov in Butler, član organizacije livarjev.

Vohunom so prišli slučajno na sled. Jack Peters, ki je prejemal po \$48 plače na teden kot vohun, je umrl. Odpril so njegovo blagajno in v nji so našli dokumente, ki so pričali o vohunstvu in kriji.

Organizacije so te vohune seveda izključile, a niti ena organizacija ni zaradi njih vohunstva propadla. Vohuni so razkrinkani in mesto njih bodo nastopili drugi, ki bodo izvrševali umazano delo, dokler podjetniki ne spoznajo resnice,

F. M. Dostoevskij:

BESI

Roman v treh delih.

Preložil Vladimir Lovstik.

Stepan Trofimovič me je čakal v histerični nestrnosti; že celo uro je bil doma. Našel sem ga kakor piganega; vsaj prvh pet minut sem misil, da je pigan. Obisk pri Drozdovih je pripravil siromaka ob poslednji pame.

"Mon ami, zdaj sem čisto izgubil nitko.... Lise... tega angelja ljubim in obožavam kakor prej, da, prav tako kakor prej; a zdi se mi, da sta me čakali obe edino zato, da kaj zvesta, po domače rečeno, izvlečeta iz mene, potem pa — hodi z Bogom.... To stoji."

"Da vam ni sram!" sem vzliknil; preveč mi je bilo tega.

"Zdaj, priatelj, sem ponolnoma sam. Enfin, c'est ridicule. Premislite, tudi tam je vse nabano s skravnostmi. Kar planili sta name zaradi tistih nosov in uše še ne vem kakšnih petrograjskih tajnosti. Obe sta namreč šele tukaj prikral zvezdeli vse tiste istorije, ki so se godile z Njegosom pred štirimi leti. 'Vi ste bili tu in ste videli vse; ali je v resnici blazen?' odkod je prišla ta misel, ne razumem. Zakaj je Praskovji takoli do tega, da bi bil Nicolas res norec? Ta ženska tega želi, želi! Če Maurice ali kako mu že pravijo, Mavrikij Nikolajevič, brave homme tout de même — ali bi bilo res njemu v prid, kljub temu, da je vendar sama prva pisala iz Pariza a cette pauvre amie... Enfin, Praskovja, kakor jo imenuje cette chère amie, je tip, je Gogoljeva Škatlica: nemirnega spomina, samo da je hudobna, zadirčna in brezkončno povečana."

"Torej kovčeg, in še ta v povečani obliki."

Četudi v pomanjšani, kaj za to, samo v besedo mi ne segajte, ko se mi že tako vrti v glavi. Tam sta se dodobra izpljuvali — razen Lize, ki še vedno miri: "Teta, teta!" — ampak Liza je zvita, in za vsem tem mora tičati še nekaj. Skravnosti. S staro pa sta se skregali. Ceste pauvre teta je res da vsem despotka... ali tu je vendar tudi gubernatorica, nespokljivost družbe in 'nespokljivost' Karmazinova; in še naenkrat ta misel o blaznosti, ce Lipoutille, que je ne comprende pas... s kisom, pravijo, si je močila glavo, midya pa jo trapija s svojimi pritožbami in pisanji... O, kako sem jo mučil, pa v takem času! Je suis un ingrat! Premislite, ko sem se vrnil domov, sem našel pismo od nje; berite, berite! Oh, kako ne-plemenito sem ravnal!"

Podal mi je pismo Varvare Petrovne, ki ga je bi pravkar prejel. Skesa se je bila menjala za svoj davnji "sedite doma"; pisemec je bilo vladljivo, ali vendar odločno in kratkobesedno. Pojutrišnjem, v nedeljo, je vabila Stepana Trofimoviča točno ob dvanajstih k sebi, z nasvetom, da naj pripelje kakoge priatelja s seboj (v oklepajih je bilo pristavljen moje ime). S svoje strani je obetala povabiti Šatova, ket brata Darja Pavlovne. "Pri tej priliki lahko dobite od nje odločilen odgovor; ali vam to zadošča? In za to formalnost ste se tolikanj poganjali?"

"Ne prezrite razdraženega končnega stavka o formalnosti. Uboga, uboga priateljica vsega mojega življenja! Priznati moram, ta nenadna odločitev usode me je kar potlačila... Da, že vedno sem upal, toda zdaj — tout est dit, zdaj žem, da je končano: c'est terrible. O, ko bi sploh ne bilo nedelje, temveč vse po starem: vi bi prihajali k meni, in jaz bi tu...."

"Liputinove grdobije in spletke so vam čisto zmedle glavo."

"Ljubi moj, doteknili ste se drugega bolnega mesta s svojim priateljskim prstom. Vobče so ti priateljski prsti brez usmiljenja, včasih pa tudi brez pameti, pardon, toda verjemite ali ne, skoraj pozabil sem tisto reč o grdobijah; to se pravi, pozabil ne, le ves čas, dokler sem bil pri Lise, sem si v svoji neumnosti prizadeval biti aščen ter si zagotavljal, da sem. Zdaj pa... o, zdaj moram misliti na to velikodušno, človekoljubno, z mojimi podlimi napakami tako potrebljivo ženo — in čestudi nima boge koliko potrpljenja... kakšen pa sem jaz s svojim praznim, gňusnim značajkom? Kakor trmasto dete sem, z vso sebičnostjo otroka, le brez njegove nedolžnosti. Dvajset let je hodila za meno kakor pestunja, cette pauvre tetka, bi ljubko dejala Liza... In glej, po dvajsetih letih se hoče otrok ženiti, ženi ga in ženi ga, pismo za pismom, ona pa nosi glavo v kisu... in zdaj imaš, kar si hotel, v nedelje bož oženjen človek... slišati je smešno!... In zakaj si pričanal sam, kaj, čemu si pisaril pisma? Da, pozabil se: Lise obožava. Darja Pavlovna, tako vsaj pravi: 'c'est un ange', pravi o nji, 'samo nekoliko pokrita'. Obe sta mi svetovali, celo Praskovja... ne Praskovja mi ni svetovali. O koliko strupa je zapretga v tej Škatlici! Tudi Lise mi pravzaprav ni svetovala: 'Cem se ženite, ko imate učenih naslad dovolj.' In smejala se je pri tem naglas. Odustrel sem ji smeh, saj tudi nji gloje v sreu. 'Ali vendar', pravi ta, brez ženske ne morete biti. Blits se betečnost, ona pa vas boodevala, ali kako že pravijo... Ma foi, tudi jaz sam sem misil natihem ves ta čas, odkar posedava z vami, da jo pošilja Previdnost na zatonu mojih burnih dni, in da me boodevala, ali kako že pravijo... enfin, da bo potreba pri hiši. Le poglejte, kako je začeteno pri meni, vse to se valja okrog, čeprav sem se prejle rekel pospraviti; yidite, knjiga leži na tleh. La pauvre amie se je zmerom jezila, da je polno smeti... O, zdaj se ne bo več razlegal njen glas! Vingt ans! In anonimna pisma menda dobiva, premislete, da je Nicolas prodal Lebjadkinu posevo. C'est un monstre; et enfin, kdo in kaj je pravzaprav ta Lebjadkin? Lise posluša, posluša — uh, kako posluša! Odustrel sem ji smeh, vidi sem, s kakšnim obrazom

je posluša; in ta Maurice... nerad bi bil zdaj v njegovih koži, brave homme tout de même, samo nekoliko hoče; toda Bog ž njim..."

Umolknil je; upahan in zmeden je sedel s posvečeno glavo, trudne oči nepremično uprte v tla. Porabil sem premor ter povedal o svojem obisku v Filipoviji hiši; pri tem sem kratko in suho izrazil svoje mnenje, da je bila sestra Lebjadkin (ki je nisem videl), res nemara Nicolasova žrtva v zagonetni dobi njegovega življenja, kakor se je izražal Liputin, in je prav lehko mogoče, da ima Nicolas kak vzrok, pošiljati Lebjadkinu denar; ali to da je vse. Kar se tiče spletel o Darji Pavlovni, so prazne čenče in zavijanja podleža Liputinu; tako vsaj z vmeno zatrjuje Aleksej Nilič, ki so mu mora verjeti. Stepan Trofimovič je poslušal moja zagotovila z raztresenim obražom, kakor da se ga ne tečejo. Pri tej priliki sem se spomnili tudi svojega razgovora s Kirilovim ter omenil, da je morebiti blazen.

"Blazen ni, ampak to so ljudje kratkih misli," je zamrmljal kakor nehotje, velo in zaspano. "Ces gen-la suposent la nature et la société humaine autres que Dieu ne les a faites et qu'elles ne sont réellement. Ljudje se igrajo ž njimi, toda vsaj Stepan Verhovenski ne. Videl sem jih takrat v Petrogradu, avec cette chere amie (o, kako sem jo žalil takrat!) in niti njihovo psonanje, niti njih pohvala me nista prestrashila. Še zdaj se jih ne bojim, mais perhona d'autre chose... Strašne reči sem menda nadeljal, premislite, pismo sem poslal včeraj Darji Pavlovni... kako se zdaj prekljinjam za to!"

"O čem pa ste pisali?"

"Oh, priatelj, verjemite, bilo je povsem plenitno. Obvestil sem jo, da sem pisal Nicolasu že pred petimi dnevi in tudi z vso plemenitostjo."

"Zdaj razumem!" sem kriknil ogorčeno. "In s kakšno pravico ste ju sneli spraviti v zvezot?"

"Ali, mon cher, ne dačite me tako hudo in ne kričite name; saj sem že, tako potepitan kakor... kakor ščurek, in napisled mislim vendarle, da je bilo vse tako plemenito. Recimo, da je bilo tam res kaj... En Suisse... ali da se je začenjalo! Saj je vendar moja dolžnost vprašati prej njuj sreči, da ne bi... enfin, da ne bi moli ljudbeni in stal kakor steber na njuni poti... Gola plemenitost me je vodila".

"Moj Bog, kako neumno ste ravnali!" se mi je utrgalo nehotje.

"Neumno, da, neumno", je hlastno povzel Stepan Trofimovič. "Nikoli še niste rekli pametne besede. C'eft bete, mais que faire, tout es dit. Ženim se vseeno, ceprav s 'tujimi grebi' — čemu sem torej pisaril? Kaj ne?"

"Že spet gonite isto!"

"O, zdaj me več ne opašite s svojim krikom, zdaj pred vami ne stoji več stari Stepan Verhovenski. Tisti je pokopan — enfin, tout est dit. In čemu pravzaprav kričite! Edino zato, ker se — sami ne ženite in ne boste vi nosili znanega okrasca na glavi. Ali vas spet zvija, kaj? Vi, ubogi priatelj, ne poznate ženske, jaz pa sem vse svoje življenje samo njo študiral. 'Ako hočeš premagati svet, premagaj se', je edini rek, ki se je posrečil drugemu takšnemu romantiku, kakor ste vi, Šatova, gospodu bratu moje bodoče so-proge. Z veseljem si izposojam njegove besede. Nu, glejte, pripravljenv sem premagati samega sebe in se ženim; toda kaj si osvojim pri tem namesto vsega sveta? O, brate, zakon je moralna smrtna ponosne duše in sleherne neodvisnosti. Zakonsko življenje me pojnekuži, mi vzaime energijo in moštvo, ki je potrebno v službi ideje. Potem pridejo še otroci, ki mogoče niti ne bodo moji — to se pravi, kako naj bodo moji: modrijan se ne boji pogledati resnici v obraz... Liputin mi je onikrat svetoval, da naj se zagradi pred Nicolasm z barikadami; ali je bedast ta naš Liputin! Še božje oko ni tako vsevidno, da ga ženska ne bi goljufala. Ko je le bon Dieu ustvarjal žensko, je moral že vedeti, kaj jemlje ženske, toda prepričan sem, da ga je ona sama zmotila in ga prisilila, da jo je ustvaril ravno takšno in s takimi lastnostmi; kdo bi si sicer hotel zastonj naprtil tak križ! Nastasja vem da bi se jezila name za takšno svobodomiselstvo, ali... Enfin, tout est dit".

Ne bil bi on, da si je odrekel plehak framski dovtip, kakršni so tako evli v njegovih dneh; in potolažil se je ž njim, toda ne za dolgo.

"Oh, zakaj ni mogoče, da bi sploh ne bilo te pojutrišnje nedelje!" je zdaj včasih v polnem obupu. "Zakaj ne bi teden vsaj enkrat minil brez nedelje — si le miracle existe! Kaj pa bi stalo Previdnost, izbrisati iz koledarja eno samo nedeljo, če ne za drugo, pa zato, da pokaze ateistu svojo mogočnost et que tout soit dit! O, kako sem jo ljubil! Dvajset let, vseh dvajset let, in ona me nikoli ni razumela!"

"O kom gorovite? Ne razumem vas," sem pravščil začuden.

"Vingt ans! In niti enkrat me ni razumela; o, to je kruto! In menda vendar ne misli, da se ženim iz strahu ali stiske! O aramat! Tetka, tetka, vse je samo zaradi tebe! O, naj vidi tetka, da je ona edina ženska ki sem jo obožaval celih dolgih dvajset let! To mora zvedeti, drugače je vse zmanj, drugače me le siloma privlečeo k temu ce qu'on appelle l' altar!"

Prvkrat sem slišal to priznanje, izraženo v tako odločnih besedah. Ne tajim, da me je strašno silil smeh. Ali delal sem mu krivico.

"Le on, edini on mi že ostane zdaj, edina moja nada!" je plosknil z rokami, kakor da ga je nekadoma prevzela nova misel. "Samo on, moj ubogi deček, me more zdaj rešiti — oh, le zakaj ga že ni! O, sin moj, o moj Petruša... in četudi nišem vreden očetovskega imena, preigrovec, vendar... laissez-moi, mon ami, da malec ležem in zberem svoje misli. Tako ubit sem, tako ubit, in tudi za vas je mislim, čas, da greste spat voyez-vous dvanajst je že..."

(Dalej prihodnjih.)

Na planine!

Spisal Pavel Kunaver.

ZNANJE IN ZMOŽNOSTI PLANINA.
(Dalje.)

Oko strmi in duh se divi vsej tu tako mogočno razviti naravi in vprašuje.

Vztrajni učenjaki in obenem hribolazi so nam nekoliko razjasnili vse to. Kdor se le nekoliko poglobi v ta razjasnila in andove dolgoletnega truda, mu bo prebogato poplačan trud, ker v novem sijaju in večji velikosti se mo kaže v obrazu. Pri dajših pohodih čez anej so zato temni načiniki neogibno potreben, ker oči ne zdrže prehude svetlobe. Premnoge jih pa, ki so si, ne uvažajoč navedenega avarila, pokvarili oči ali pa so tudi oslepi. Če se ti ubije temno steklo na poti, ga nadomesti za silo s kartonom (z visitko), v katero vrešč vodljivo in simpatično v svojem kratek boju za obstanek. Tudi na rodopisna, gospodarsko znanstvena vprašanja in druga so v območju Alp silno zanimiva. In ravno pri naših in pri bratih Srbljih in Hrvatih, ki imamo toliko gora, so vsa ta vprašanja še v mnogem oziru nerešena. Največ planinskega slovstva imajo pač Nemci. Dobri in izobraženi planinice mora prebitati vsaj nekaj najvažnejših tujih planinskih knjig bodisi tehnične ali pa znanstvene vsebine. (Glej seznamek planinskega slovstva!)

OZIRI NA TELO.

Nezmiseln drevi mnogokrat mladina po bregu navzgor, ne ozirajoč se na svoje mlade moti, ki jih treba že ojačati, ne pa pregodati potratiti. Merilo hoji navzgor naj bo lahko dlanjan skozi nos in mirno bijoče sreči! Hitrejnik navzgor, ker sčasoma oslabi telo, in brezobzirno ravnanje s srečem se maščuje še čez leta s srčno hibo, z nevrastenijo in drugimi poslednimi. Pomniti je, da se življivi trdni, da ne propadajo vode. Ozke goljenice ne smejo ovirati krvnega obtoka, vendar morajo tudi biti meča zavarovana proti mrazu z debelimi nogavicami in nerazmaščenimi volni. Sneg naj kratke volenne goljenke ovirajo pot v čevalj. Tudi roke naj pokrivajo debele rokavice, segajoče čez rokave malone do komolev. Debeli volneni kučnji naj odeva glavo in naj po potrebi sega čez ušesa ali pa izrezana za oči, dolj do vrata.

Otrplost, brezčutnost in nagubnost kože so znaki zmrzlega učinka. Odrgni si ga s anogramom! Povračajoč se rdečica ter občutek sta znak povračajočega se življenja. Z mrzlimi udi ne na toplo!

Ce te hudo zebe v noge ali v roke, v ušesa, nos, ne pusti, da samo preide — ker navadno način nastopi ozobljava — pač pa neprestano giblji prste na nogah in rokah, nos in ušesa pa drgni, dokler je še čas. Glavno pa je: brez najboljših čevljev in rokavic ne hodi na dolgotrajno zimsko turo!

L. 1910. o Božiču je večja družba sicer dobrih planincev hotela na Triglav. Sneg ni bil posebno ugoden in večina teh hribolazev si ni pred turo posebno oskrbelog. Dosepeli na Kredarico, je opazila škoraj vse družba, da so jim čevlji primrznili na noge.

Z veliko težavo so jih, sezuli in nekateri so si kijub viharnemu in mralemu vetru pred kočo drgili noge s snegom; to jih je rešilo hujših posledic. Eden pa si je moral nazaj gredre prezrati čevlje, da si je otekli in ozbleje noge vač za silo obvaroval. Po mukih polni hoji so dosegli v Krmo, od koder so najhujšega bolnika odpeljali na saneh na Dovje. Mesece dolgo so trpeli nekateri za ozobljinami, katerih bi se bili z nekoliko večjo previdnostjo glede oprave lahko obvarovali.

Pozor tudi glede prehlada! Kdor se zelo poti, naj ima s seboj rezervno srajce ter naj se preobleče, ko pride na cilj. Suh po perilo na telesu užitek samo poveča in reši neljubega prehlaada.

Premrzlo vodo naj nadomešča lahka kava ali čaj. Vsak naj pa ponosi izrek pokojnega Kalinika, staroste slovenskih planincev:

šini nad 3000 m. Redki zrak ob telesnem naporu provzroča glavobol, krvavenje in nosa, slabosti v želodecu in druge neprjetnosti. Tremiranje v teh višinah je najboljše sredstvo proti takim neprilikom. Sicer pa pomagajo nekoliko razna podivila, kakor n. pr. kolapstile i. dr. Če vse ne pomaga nič, je treba zapustiti vrhove.

prezgodaj opěsajo. Hrana bodi po možnosti lahko prebavna, vendar tudi koncentrirana in ne pretežka, ker mora nahrbnik za več časa biti primerno napoljen. Kazlikujemo hrano, ki si jo hribolazec sam pripravi, in pa hrano, ki jo že takoj užitno nese s seboj iz doline. S samo mrzlimi jedini bi težko mogel živeti, ker telo ni vlahko tega. Sedaj, ko imamo pripravne samovare, je kuhanje mnogim celo v veselje.

Dobro je na daljše izlete s seboj vzetih dobrih mesnih konserv, v katerim lahko skuhamo makrone, polento, dobro tarhonjo ali riž. Iz teh živil si po naporni turi napravimo tečno toplo koso in ali vederjo. Izvrsten je tudi vleko vkuhan koruzen ali pšeničen zdrob. Z nekoliko sladkorjem pokrepila ta jed lačnega planinca izborno. Tudi kaša na mleku je dobra. Sirova jajeca se doda porabiti na razne načine. Za jutrnik služijo kava, čaj in posebno kokoščino ali čokolada.

Številnje so mrzla jedila, ki jih je mogoče vzeti s seboj. Ker se bel kruh prehitro posuši